

[Arbejdsministeren]

ledning til en del problemer i praksis, da det er vanskeligt – generelt – at afgøre, hvornår en virksomhed kan anses for at være ophørt mere end midlertidigt.

Spørgsmålet er derfor taget op til nærmere overvejelse i arbejdsdirektoratet i samarbejde med de to arbejdsløshedskasser og de dertil hørende brancheorganisationer.

Jeg er enig i, at det er væsentligt, at medlemmerne kender deres retsstilling, og at de på tidspunktet for virksomhedens ophør bør vide, hvorledes de er stillet i dagpengemæssig henseende. Jeg har derfor anmodet direktoratet om at afslutte overvejelserne snarest muligt. Der vil herefter blive udsendt retningslinjer, der angiver, hvornår en selvstændig virksomhed kan anses for at være ophørt mere end midlertidigt.

Spm. nr. 187

Til *socialministeren* (12/11 80) af:

Agnete Laustsen (KF):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at afhjælpe de kaotiske tilstande, pjecen om socialindkomsten har skabt hos kommunerne og skatteyderne?«

Begrundelse

De kommunale sociale myndigheder har endnu ikke modtaget det materiale, der skal tjene som vejledning for befolkningen om socialindkomsten. De må derfor vente at blive mødt af en kompakt aggression fra de mennesker, som i tiltro til ministerens annoncer henvender sig om råd og hjælp. Det er ganske uacceptabelt at gennemtrumfe en lovgivning hen over hovedet på de ansvarlige kommunale myndigheder, der står som borgernes garant for, at helt nye principper i sociallovgivningen gøres forståelige.

Besvarelse (20/11 80):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Det er socialministeriets opfattelse, at den oplysningsvirksomhed om socialindkomst, som foregår for øjeblikket, er et nødvendigt og væsentligt bidrag til en hensigtsmæssig gennemførelse af socialindkomsten.

Repræsentanter for Kommunernes Landsforening og Københavns kommune har sammen med et privat reklamebureau medvirket

i socialministeriets planlægningsarbejde, og der er herved taget videst muligt hensyn til kommunernes synspunkter ved tilrettelæggelsen af oplysningskampagnen.

Samarbejdet med kommunerne blev indledt ved et møde den 26. juni 1980, straks efter folketingets vedtagelse af socialindkomstloven. På baggrund af de foreløbige drøftelser orienterede Kommunernes Landsforening den 9. oktober efter aftale med socialministeriet kommunerne om de foreløbige planer for oplysningsvirksomheden.

Socialministeriet orienterede den 24. oktober 1980 samtlige kommuner om detaljerne i de endelige planer.

Det kan derfor klart afvises, at kommunale synspunkter ikke har haft betydelig indflydelse på kampagnen.

Socialministeriet har haft kontakt med en lang række kommuner for at få overblik over kampagnens virkning.

Det almindelige indtryk er herefter det, at kommunerne er tilfredse med, at socialministeriet gennemfører kampagnen, og at kampagnen gennemføres nu, hvor meddelelserne om socialindkomsten udsendes til borgerne.

Enkelte kommuner oplyser dog, at brochurerne blev modtaget med nogle dages forsinkelse fra trykkeriet, hvilket gav kortvarige overgangsproblemer i disse kommuner. Enkelte kommuner har endelig fundet det nødvendigt at indrykke lokale annoncer, der gør borgerne opmærksomme på, at kommunen ikke kan beregne konsekvenserne af socialindkomstens gennemførelse for hver enkelt ydelse, før loven får virkning pr. 1. januar 1981.

Det kan herved oplyses, at cirkulærer og bekendtgørelser om anvendelse af socialindkomsten for de forskellige sociale ydelser er udsendt til kommunerne. Udsendelserne begyndte den 17. oktober 1980 med cirkulæret om socialindkomsten.

Jeg er på denne baggrund temmelig forundret over, at spørgeren er af den opfattelse, at pjecen om socialindkomst ligefrem skulle have skabt kaotiske tilstande i kommunerne og hos skatteyderne.

Det er let at forestille sig, hvad der ville ske, hvis udsendelsen af socialindkomstmeddelelsen ikke var ledsaget af en landsdækkende oplysningskampagne. Uden denne ville borgerne være i en situation, hvor de med socialindkomstmeddelelsen i hånden og med